

A reklámadó legfontosabb szabályai 2017.

A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény [Ratv.] rendelkezései 2017. július 1-jétől jelentős mértékben megváltoznak. Jelen információs füzet a reklámadónak a 2017. évi XLVII. törvény [Mód. tv.] által módosított szabályait foglalja össze.

1. Az adókötelezettség szempontjából lényeges fogalmak

A Ratv. 2. § (1) bekezdése alapján adóköteles

- a) a médiaszolgáltatásban,
- b) a Magyarországon kiadott vagy Magyarországon terjesztett, túlnyomórészt magyar nyelvű sajtótermékben,
- c) a Reklámtv. szerinti szabadtéri reklámhordozón,
- d) bármely járművön, nyomtatott anyagon, ingatlanon,
- e) az interneten, túlnyomórészt magyar nyelven vagy túlnyomórészt magyar nyelvű internetes oldalon

reklám ellenszolgáltatás fejében történő közzététele, emellett – bizonyos kivételekkel – az ilyen reklám közzétételenek megrendelése is.

A 2017. május 26-ától hatályos szabályok szerint kizárólag a reklám – meghatározott csatornákon való – ellenszolgáltatás fejében közzététele minősül adókötelesnek. A reklám saját célú közzététele, vagyis ha az adózó saját termékére, árujára, szolgáltatására, tevékenységére, nevére, megjelenésére vonatkozó reklámot tesz közzé, az nem keletkeztet reklámadó-kötelezettséget. Azon adózók, amelyek kizárólag saját célú reklám közzététele okán minősültek adóalanynak, vagyis a 100 millió forintot meghaladó adóalapjuk kizárólag a saját célú reklám közzétételeivel kapcsolatban közvetlenül felmerült költségekből adódott, az új szabályok szerint – reklám-közzétevőként – nem minősülnek adóalanynak.

*A **reklám fogalma** alatt a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény [Reklámtv.] szerinti gazdasági reklámot, valamint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény [Mttv.] szerinti kereskedelmi közleményt értjük.*

Gazdasági reklámnak minősül olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog – ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket –, szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog értékesítésének vagy más módon történő igénybevételenek előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul [Reklámtv. 3. § d) pont].

Kereskedelmi közlemény az olyan médiatartalom, amelynek célja gazdasági tevékenységet folytató természetes vagy jogi személy árujának, szolgáltatásának vagy arculatának közvetlen vagy közvetett népszerűsítése. Az ilyen tartalmak fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében, vagy önreklámozás céljából kísérik a médiatartalmakat, vagy szerepelnek abban. A kereskedelmi közlemény formái közé tartozik többek között a reklám, a támogatást nyújtó nevének, védjegyének, arculatának vagy termékének megjelenítése, a televíziós vásárlás és a termékmegjelenítés [Mttv. 203. § 20. pont].

A reklám közzététele alatt a reklám megismerhetővé tételét értjük, történjen az akár nagyobb nyilvánosság, akár egyedi címzett számára [Reklámtv. 3. § f) pont]. A Ratv. 1. § 8. pontja

alapján a reklám-közzététel akkor is megvalósul, ha a reklám közzétételére irányuló, a megrendelő és a közzétevő közti szerződés előre meghatározza a reklám megjelenésének helyét, idejét vagy módját. Ebből következően akkor is adóköteles tényállás valósul meg, ha például a felek abban állapodnak meg a reklám közzétételére irányuló szerződésükben, hogy a reklámot a műsoridő egy előre meghatározott sávjában kell közzétenni, így a kimondottan a speciális közzétételért fizetett/nyújtott ellenérték (mint a közzétevő adóalany adóköteles tevékenységéből származó nettó árbevételének része) is adóalapot képez.

Annak megítéléséhez, hogy a reklám közzététele a Ratv. 2. § (1) bekezdése szerinti adóköteles módon valósul-e meg, célszerű az alábbi értelmező rendelkezések áttekintése.

A **médiaszolgáltatás** az az üzletszerűen – rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett – végzett gazdasági szolgáltatás, amelyért egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősséget visel, amelynek elsődleges célja műsorszámoknak tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a nyilvánossághoz való eljuttatása valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül [Mttv. 203. § 40. pont].

A **sajtótermék** fogalma alatt a napilapot és más időszaki lap egyes számait, valamint az internetes újságot vagy hírportált kell érteni, amelyet gazdasági szolgáltatásként nyújtanak, amelynek tartalmáért valamely természetes vagy jogi személy szerkesztői felelősséget visel, és amelynek elsődleges célja szövegből, illetve képekből álló tartalmaknak a nyilvánossághoz való eljuttatása tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából, nyomtatott formátumban vagy valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül [Mttv. 203. § 60. pont].

A **szabadtéri reklámhordozó** a reklám közzététele céljából építményen kívül elhelyezett eszköz [Reklámtv. 3. § o) pont].

Nyomtatott anyagnak a nyomtatott üzleti reklámanyag, katalógus, prospektus, reklámposzter minősül a Ratv. 1. § 6. pontja alapján. Figyelemmel arra, hogy e meghatározás nem szűkíti le a nyomtatott anyag fogalmát a csak papírra nyomtatott reklámanyagokra, így – értelemszerűen – ilyen reklámhordozó lehet minden anyag, amire reklámot nyomtatnak (például: a reklámcélú póló, molinó, reklámtoll, kitűző, karszalag függetlenül annak alapanyagától).

A Ratv. 2. § (3) bekezdése értelmében **nem minősül adóköteles tényállásnak** a reklám közzététele, ha azt a *sportról szóló 2004. évi I. törvény* szerinti országos sportági szakszövetség vagy országos sportági szövetség

- a nemzeti válogatott keret működtetésével,
- az utánpótlás-nevelési feladatainak ellátásával, vagy
- az amatőr versenyrendszer működtetésével összefüggésben végzi.

Ezek mellett a sportszövetség tagszervezeteként működő sportszervezet (sportvállalkozás, sportegyesület), sportiskola vagy utánpótlás-nevelés fejlesztését végző alapítvány

- az utánpótlás-nevelési feladatainak ellátásával vagy
- az amatőr versenyrendszerben való részvétellel

összefüggésben végzett reklám-közzétételi esetek is kikerültek az adóköteles tényállások köréből.

A mentesség alá nem eső esetek tekintetében a szponzorációból származó bevétel egyes esetekben továbbra is lehet adóköteles bevétel a szponzoráltnál. Ilyen lehet, ha a szponzorált olyan formában teszi közzé a szponzor elnevezését, logóját, amely megfelel a Ratv. 2. § (1)

bekezdése szerinti megjelenítésnek. Ez a tényállás valósul meg, ha a szponzorált sportegyesület a sportolók mezén, versenyautón, egyéb sporteszközön feltünteteti szponzora elnevezését, logóját, vagy ha a szponzorált rendezvény szervezői a rendezvény helyszínén a szponzorok elnevezését, logóját tartalmazó táblákat, feliratokat helyeznek el, illetve hirdetésekben, plakátjaikon, reklámjukban, meghívójukban, honlapjukon szintén megjelenítik szponzoraikat. Ugyanakkor abban az esetben, ha a szponzorált nem hozza nyilvánosságra, hogy kik a szponzoraik, vagy mindezt csak szóban teszi meg (például díjátadáskor, vagy felkonferálásakor), akkor nem valósul meg reklám-közzététel, s így nincs adóköteles tényállás sem.

2. A reklám közzétevőjére vonatkozó szabályok

2.1. Az adóalany

Amennyiben a Ratv. 2. § (1) bekezdése szerinti módokon valósul meg a reklám közzététele, úgy az **adó alanya illetőségétől függetlenül** [Ratv. 3. § (1) bekezdés]:

- a) az Mttv. szerint Magyarországon letelepedettnak minősülő médiatartalom-szolgáltató,
- b) az a) pont alá nem tartozó, olyan médiaszolgáltató, amely napi műsoridejének legalább felében magyar nyelvű médiatartalmat tesz Magyarország területén elérhetővé,
- c) a sajtótermék a) pont alá nem tartozó kiadója,
- d) a szabadtéri reklámhordozót, valamint a reklám elhelyezésére szolgáló bármely járművet, nyomtatott anyagot, ingatlant reklám céljára hasznosító személy vagy szervezet,
- e) az interneten közzétett reklám esetén a reklám közzétevője (a reklámfelülettel rendelkezni jogosult személy vagy szervezet).

Az interneten közzétett reklámok esetén azt a személyt kell közzétevőnek (adóalanynak) tekinteni, aki/amely a tartalom-elhelyezés jogával rendelkezik, vagyis aki/amely az internetes felület reklám céljára való hasznosításról dönt.

Médiatartalom-szolgáltató: a médiaszolgáltató, illetve bármely médiatartalom szolgáltatója [Mttv. 203. § 43. pont].

A médiaszolgáltató az a természetes vagy jogi személy, aki/amely szerkesztői felelősséggel rendelkezik a médiaszolgáltatás [Mttv. 203. § 40. pont] tartalmának megválasztásáért, és meghatározza annak összeállítását [Mttv. 203. § 41. pont].

2.2. Az adóalap

A reklám közzétevőjét terhelő adó alapja **az adóköteles tevékenységből származó adóévi nettó árbevétel** [Ratv. 4. § (1) bekezdés]. Nettó árbevételként az olyan adóalany esetében, amely

- a) a *számvitelről szóló 2000. évi C. törvény [Szt.]* hatálya alá tartozik, az Szt.-ben meghatározott értékesítés nettó árbevételét,
- b) az a) pont alá tartozik, de egyedi beszámolóját az Szt. 3. § (10) bekezdés 2. pontjában meghatározott IFRS-ek szerint készíti, a *helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény [Htv.] 40/C. §-a* szerinti nettó árbevételét,
- c) a *személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény [Szja tv.]* hatálya alá tartozik, az Szja tv. szerinti általános forgalmi adó nélküli bevételét,
- d) nem tartozik az Szt. vagy az Szja tv. hatálya alá (például: a bevételi nyilvántartást vezető eva-alany, a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya, vagy magyarországi fiókteleppel

nem rendelkező külföldi székhelyű vállalkozás) az Szt. szerinti nettó árbevételnek megfelelő bevételt kell figyelembe venni.

A Ratv. meghatároz egy **speciális adóalap-növelő tételt** is, ha a reklám közzététele reklámértékesítő ügynökségen [Ratv. 1. § 11. pont] keresztül történik. A 4. § (1) bekezdése előírja, hogy a nettó árbevételt növelni kell a reklámértékesítő ügynökségnek a megrendelővel kötött, az adóalany médiatartalom-szolgáltatásán belüli reklám közzétételére irányuló szerződés szerinti szolgáltatásból származó nettó árbevételének és ezen ügylet kapcsán a reklámértékesítő ügynökségtől az adóalanynak járó ellenértéknek a különbözetével.

E rendelkezés tulajdonképpen az adóköteles tevékenységből származó nettó árbevételnek a reklámértékesítő ügynökség árrésével, jutalékával való emelését jelenti. A növelő tételt akkor kell alkalmazni, ha a reklámértékesítő ügynökség olyan, az adóalanyal (a reklám közzétevőjével) az **Szt. szerinti kapcsolt félnek**¹ minősülő személy, szervezet, amely az adóalanyal fennálló szerződéses jogviszony alapján jogosult arra, hogy az adóalany médiatartalom-szolgáltatásán belüli reklám közzétételére irányuló szerződést kössön. Ha az Szt. szerinti kapcsolt viszony nem áll fenn a felek között, úgy a növelő tételt nem kell alkalmazni.

2.3. Az adómérték

A reklám közzétevőjét terhelő adó mértéke a 2017. június 30-áig hatályos szabályok szerint

- az adóalap 100 millió forintot meg nem haladó része után 0%,
- az adóalap 100 millió forintot meghaladó része után 5,3%.

A 2017. július 1-jétől hatályos szabályok szerint az adó mértéke

- 2017. január 1-je és 2017. június 30-a között az adóalap 0%-a,
- 2017. július 1-jétől az adóalap 7,5%-a.

Az új szabályok szerint mentes az adó alól a reklám-közzétevő adóalany adóköteles tevékenységből származó adóévi nettó árbevételéből 100 millió forint [Ratv. 5. § (3) bekezdés]. A mentesség csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely az *Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1407/2013/EU bizottsági rendelet* szabályaival összhangban vehető igénybe [Ratv. 5. § (4) bekezdés]. Ez alapján a 3 egymást követő adóévben az adórendszeren belüli és adórendszeren kívüli de minimis támogatások együttes összege – általános esetben – nem haladhatja meg a 200 ezer eurót. Ezt a 3 adóévre vonatkozó korlátot nem adózónként, hanem *egy és ugyanazon vállalkozásonként*² kell számításba venni a rendelet értelmében.

Azon reklám-közzétevők, amelyek valamilyen oknál fogva (például: de minimis keretösszeg túllépése miatt) nem jogosultak a támogatás igénybevételére, a teljes adóalapjuk után kötelesek megfizetni a reklámadót.

Mindezekből következően azon reklám-közzétevőknek, amelyeknek az adóköteles tevékenységből származó nettó árbevétele nem haladja meg a 100 millió forintot, és a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet igénybe veszik (igénybe vehetik),

¹ Szt. 3. § (2) bekezdés 8. pont

² Az 1407/2013/EU bizottsági rendelet 2. cikk (2) bekezdés

adófizetési kötelezettségük továbbra sem keletkezik. Ha a reklám-közzetevő adóalanynak az adóalapja meghaladja a 100 millió forintot, de élni kíván a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességgel, akkor csak a 100 millió forint feletti adóalap-rész után kell megfizetni a reklámadót.

A de minimis támogatás igénybe vételéhez a reklámadó alanyainak az 1407/2013/EU bizottsági rendelet 6. cikk (1) bekezdése szerinti ex ante nyilatkozatot kell tenni. E nyilatkozatot az adófizetésre kötelezett adózók a reklámadóról szóló, 1794 jelű bevallás benyújtásával teljesítik, az adófizetésre és bevallás benyújtására nem kötelezett adózók pedig a Miniszterelnökség Támogatásokat Vizsgáló Iroda honlapjáról letölthető dokumentumot³ nyújtják be az állami adóhatóság részére. A kitöltött nyilatkozatot az illetékes megyei adó- és vámigazgatóság részére kell megküldeni.

Figyelemmel arra, hogy az adóköteles tevékenységből származó adóévi nettó árbevétel érintően áll fenn – 100 millió forintig – a mentességi szabály, ez egyúttal azt is jelenti, hogy a speciális adóalap-növelő tétel teljes összege után meg kell fizetni a reklámadót.

***Példa:** a reklám-közzetevő adóköteles tevékenységéből származó 2017-es nettó árbevétele 80 millió forint, a speciális adóalap-növelő tétele 5 millió forint. Ebben az esetben – ha az adóalany igénybe veszi a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet – 80 millió forint összegű adóévi nettó árbevétel mentes az adó alól, míg az 5 millió forint teljes összege adóalapot képez, hiszen ezen adóalap-részre nem terjed ki a Ratv. 5. § (3) bekezdése szerinti mentességi szabály. A reklám-közzetevőnek az 5 millió forint összegű adóalapja után kell megállapítani a reklámadó-kötelezettséget.*

2.4. A 2017. évre vonatkozó adó, adóelőleg megállapítási, bevallási, megfizetési és adóelőleg-kiegészítési kötelezettség

A reklámadó – a reklám-közzetevő számára – **éves elszámolású adó**, az adót adóévente kell megállapítani, bevallani, megfizetni. A közzetevő az adókötelezettségét – önadózás útján – az adóévet követő ötödik hónap utolsó napjáig – általános esetben 2018. május 31-éig – állapítja meg és vallja be az e célra rendszeresített 1794 jelű nyomtatványon az állami adóhatósághoz [Ratv. 7. § (1) bekezdés]. A befizetett adóelőleg, előleg-kiegészítés és az adó éves összege közötti különbözetet az adóévet követő ötödik hónap utolsó napjáig kell befizetni, illetve a többlet-befizetést ettől az időponttól lehet visszaigényelni [Ratv. 7. § (7) bekezdése].

A közzetevőt az adóév során – általános szabályként – adóelőleg, adóelőleg-kiegészítés megállapítási, bevallási, és fizetési kötelezettség terheli, az adófizetésre nem kötelezett adóalany azonban **adó, adóelőleg és előleg-kiegészítés bevallására nem kötelezett** [Ratv. 7. § (6) bekezdés]. Ez azt jelenti, hogy az ilyen adózóknak **nem kell nulla adattartalmú bevallást benyújtaniuk**. Ha **például** az adózó ellenérték fejében reklámot tesz közzé, de az abból származó adóévi nettó árbevétel nem haladja meg a 100 millió forintot, és igénybe veszi a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet, akkor adófizetési kötelezettség hiányában a 1794 jelű nyomtatványt sem kell benyújtania.

A Ratv. 7. § (8) bekezdése alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adóalany az adó- és adóelőlegfizetési kötelezettségét az üzleti év első napján hatályos szabályok szerint állapítja meg, vallja be és teljesíti. Ezt az általános szabályt írja felül a Ratv. 8/A. § (2)

³ A nyilatkozat letölthető a tvi.kormany.hu/de-minimis oldalról.

bekezdése és 9. §-a, mely rendelkezéseket minden adóalanynak alkalmazni kell – függetlenül attól, hogy az adóéve megegyezik vagy sem a naptári évvel – a vonatkozó szabályokban rögzített adóévek vonatkozásában.

2.4.1. A 2017. évre vonatkozó adókötelezettség

A 2017. július 1-jét magában foglaló adóévi adó összege

– az adóalany 2017. évi adóköteles tevékenységéből származó éves nettó árbevétele,
– növelve a reklámértékesítő ügynökségnek a megrendelővel kötött, az adóalany médiatartalom-szolgáltatásán belüli reklám közzétételére irányuló szerződés szerinti szolgáltatásból származó 2017. évi nettó árbevételének és ezen ügylet kapcsán a reklámértékesítő ügynökségtől az adóalanynak 2017. évben járó ellenértéknek a különbözetével,
mint adóalapnak az irányadó adókulcsok segítségével a következőképpen kiszámított összeg [Ratv. 4. § (1) bekezdés].

A Ratv. 2017. július 1-jétől hatályos 9. §-a alapján a reklám-közzétevőnek meg kell osztania az adóalapot, a 0%-os adómértéket az adóalap akkora hányadára (részére) kell vetíteni, amekkora

- hányadot az adóév 2017. június 30-ig tartó naptári napjai az adóév egészének naptári napjaiban képvisel, vagy
- adóalap az adóév – 2017. június 30. napjára készített könyvviteli zárlat alapján – 2017. június 30-ig tartó időszakban keletkezett.

A 2017. június 30-át követő időszakra vonatkozó adóalaprésze – bármely esetben – a 7,5%-os adómértéket kell alkalmazni.

A reklám-közzétevő tehát választhat, hogy időarányosításon, vagy pedig közbenső mérlegen alapuló megosztást választ. Folyamatos működés esetén az időarányos megosztás választásakor az adóalap 181/365 részére kell a 0%-os adókulcsot rávetíteni, a 184/365 részére pedig 7,5%-ot.

***Példa:** egy folyamatosan működő naptári éves adózó a 2017-es adóévben 140 millió forint nettó árbevételre ér el az adóköteles tevékenységéből (speciális növelő tétellel nem kell számolnia). Az adózó igénybe veszi a csekély összegű támogatásnak minősülő adómentességet. Az adózó az időarányos megosztás módszerével állapítja meg a 2017-es adóját a következők szerint: $[(140 \text{ MFt} - 100 \text{ MFt}) \times 181/365 \times 0\%] + [(140 \text{ MFt} - 100 \text{ MFt}) \times 184/365 \times 7,5\%] = 0 + 1,51 \text{ MFt} = 1,51 \text{ MFt}$*

A Ratv. 2017. július 1-jétől hatályos szabályai nem tartalmazzak arra vonatkozó rendelkezést, amely szerint, ha az adóév bármely oknál fogva 12 hónapnál rövidebb, akkor a fizetendő adó meghatározása során az adóalapot évesíteni kellene, majd pedig az annak alapulvételével meghatározott kötelezettséget naparányosítani kellene. Ha például egy naptári éves adózó 2017. július 1-jét követően kezdi meg adóköteles tevékenységét, úgy a 2017. december 31-éig tartó adóév végéig a ténylegesen elért nettó árbevételére, mint az adóalapra kell a 7,5%-os adókulcsot rávetíteni.

2.4.2. A 2017. évre vonatkozó adóelőleg-kötelezettség

A 2017. évi adóelőleg összege

- ha az adóalany adóévet megelőző adóéve 12 hónap, akkor az adóévet megelőző adóévben folytatott adóköteles tevékenységből származó adóalap alapulvételével az 5. § szerint számított összeg,
- ha az adóalany adóévet megelőző adóéve 12 hónapnál rövidebb, akkor az adóévet megelőző adóévben folytatott adóköteles tevékenységből származó adóalap 12 hónapra számított összegének alapulvételével az 5. § szerint számított összeg,
- az adóköteles tevékenységet az adóévben jogelőd nélkül kezdő adóalany esetében az adóévre várható adó összege,
- átalakulással, egyesüléssel, szétválással létrejött adóalany esetén a jogelőd által az adóévben az átalakulás, egyesülés, szétválás napjáig elért, adóköteles tevékenységből származó adóalap alapulvételével, az 5. § szerinti adómértékkel számított összeg olyan aránya, amilyen arányban az átalakulással, egyesüléssel, szétválással létrejött adóalany (ideértve kiválás esetén a fennmaradó társaságot is) a jogelőd vagyonából részesült [Ratv. 7. § (3) bekezdés].

A 2017-ben kezdődő és a Mőd. tv. hatályba lépését magában foglaló adóévben esedékes adóelőleg összegét a 2016. évben kezdődő utolsó adóévben elért adóköteles tevékenységből származó – szükséges esetén évesített összegű – nettó árbevétel és speciális növelő tétel adja [Ratv. 2017. május 26-tól hatályos 8/A. § (2) bekezdés]. A saját célú reklám közzétételével összefüggésben 2016-ban felmerült költségeket tehát nem kell figyelembe venni a 2017-es adóelőleg alapjának számításakor.

Abban az esetben, ha a reklám-közzétevő 2017. július 1-je előtt állapítja meg és vallja be az adókötelezettségét, úgy az adóelőleget a 0% és az 5,3%-os adómérték figyelembevételével kell meghatározni. Amennyiben a bevallási kötelezettség 2017. június 30-át követően esedékes, úgy a közzétevőnek a 7,5%-os adómérték alapulvételével kell meghatározni az adóelőlegét.

Az adóelőleg bevallásának határideje – főszabály szerint – az adóév ötödik hónapjának utolsó napja, azaz a naptári évvel megegyező adóév esetén 2017. május 31-e. Az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő adóalany, illetve az átalakulással, egyesüléssel, szétválással érintett adóalanyok esetén a tevékenység megkezdését követő 15. nap [Ratv. 7. § (2) bekezdés].

Azon folyamatosan működő közzétevők, amelyeknek a 2016. adóévről elszámoló bevallást kell benyújtaniuk, a 2017. adóévre vonatkozó adóelőleg-bevallási kötelezettségüknek a 1694. jelű nyomtatványon tesznek eleget (a 2016. adóévre vonatkozó elszámolás teljesítésével egyidejűleg.) Az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő adóalany, illetve az átalakulással, egyesüléssel, szétválással érintett adóalanyok a 1794. jelű nyomtatványon vallják be a 2017. adóévre vonatkozó adóelőleg-kötelezettségüket.

Az adóelőleget két egyenlő részletben kell megfizetni, amelynek határideje főszabály szerint az adóév hetedik hónapjának 20. napja (2017. július 20.), illetve tizedik hónapjának 20. napja (2017. október 20.), az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő adóalany, illetve az átalakulással, egyesüléssel, szétválással érintett adóalanyok esetén az előlegfizetés a tevékenység megkezdését követő 15 napon belül és az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig esedékes [Ratv. 7. § (4) bekezdés].

2.4.3. A 2017. évi előleg-kiegészítés

Az adófizetésre kötelezetteket (tehát minden közzétevő adóalanyt) feltöltési kötelezettség terheli a Ratv. 7. § (5) bekezdése alapján. Az előleg-kiegészítésre kötelezett a várható

fizetendő adó és az adóévre már bevallott előlegek különbözetéről az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig bevallást (1794. jelű nyomtatvány) nyújt be és ezzel egyidejűleg fizeti meg annak összegét.

2.4.4. Az adóelőleg mérséklése

Amennyiben az adóalanynál az előző időszak – általános esetben a 2016. adóév – nettó árbevétele alapján bevallott adóelőleg összegéhez képest a tárgyévi (2017. évi) adókötelezettsége számításai szerint kevesebb – vagy akár nulla összegű – lesz, ezért a 2017. évi adóköteles tevékenységből származó adatai alapján kevesebb összeget, vagy egyáltalán nem fizet reklámadót, úgy az *adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény [Art.] 42. § (2) bekezdésében* foglaltak alapján – az adott előleg-fizetés esedékességét megelőzően – adóelőleg-mérséklési kérelemmel élhet. E rendelkezés szerint ugyanis az adózó az adóelőleg módosítását kérheti az adóhatóságtól, ha előlegét az előző időszak (év, negyedév, félév) adatai alapján fizeti, és számításai szerint adója nem éri el az előző időszak adatai alapján fizetendő adóelőleg összegét.

2.5. A 2017. június 30-áig lezárult adóévekre bevallott reklámadó visszatérítése

A Ratv. 2017. július 1-jétől hatályos 8. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében a reklám-közzevetők által a 2017. június 30-áig lezárult adóévekre bevallott és megfizetett adó az Art. szerinti túlfizetésnek minősül, amelynek visszatérítésére az Art. szabályai irányadók. Az előzőek alapján valamennyi, a reklám-közzevetők által teljesített reklámadó befizetés túlfizetésnek minősül, ez a 2014-es, a 2015-ös, illetve a 2016-os adóévekre (eltérő üzleti éves adózók esetén továbbá az ún. átmeneti adóévre) bevallott és megfizetett adót jelenti, amelynek visszaiigénylése, illetve más adónemre történő átvezetése a 1717 jelű nyomtatványon kérhető az illetékes megyei adó- és vámigazgatóságtól. A korábbi adóévekre bevallott és megfizetett reklámadó visszatérítésének tehát nem feltétele a korábbi bevallások önellenőrzése.

A reklámadó visszatérített összegét az Szt. 77. § (1) bekezdése alapján az egyéb bevételek között kell a számviteli nyilvántartásokban szerepeltetni a visszatérítés évében, a korábbi évekkkel összefüggésben számviteli önellenőrzés elvégzése nem szükséges.

A reklám-közzevetőknek figyelemmel kell lenniük – többek között – az Art. 151. § (2)-(6) bekezdéseire is, amelyek rögzítik, hogy az állami adó- és vámhatóság az általa felülvizsgálta, az adózót megillető költségvetési támogatást (adó-visszaiigénylést, adó-visszatérítést) az általa nyilvántartott adótartozás, adók módjára behajtandó köztartozás, illetőleg az önkormányzati adóhatóság megkeresésében közölt – önkormányzati adóhatóságot megillető – tartozás összegéig visszatarthatja, és ezzel a tartozás megfizetettnek minősül. A visszatartásról az adózót az állami adó- és vámhatóság végzéssel értesíti. A visszatérítés további feltétele, hogy az adózó a kérelem benyújtásáig esedékes bevallás benyújtási kötelezettségeit teljesítse [Art. 43. § (6) bekezdés]. A Ratv. 8. § (2) bekezdése alapján az adóhatóság tájékoztatja a visszatérítés lehetőségéről és feltételeiről az érintett adóalanyokat.

A Ratv. 8/A. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a reklám-közzevetők által a 2017. június 30-áig lezárult adóévre bevallott, de meg nem fizetett adót nem kell megfizetni. Ha tehát a reklám-közzevetőnek a 2016-os adóévre vonatkozóan – az évközben megfizetett előlegek és adóelőleg-kiegészítés összegén „felül” – 2017. május 31-éig még befizetendő adója keletkezne, azt a Ratv. idézett rendelkezése alapján nem kell megfizetni. E rendelkezés nem

mentesíti azonban a bevallási kötelezettség teljesítése alól a közzetevőket, a 1694 jelű elszámoló bevallást tehát be kell nyújtani.

2.6. Az állami adóhatóság által a reklám-közzetevőkről vezetett nyilvántartás

Az állami adóhatóság a **reklám-közzetevő adóalany** [Ratv. 3. § (1) bekezdés] **nevéről (elnevezéséről) és adóazonosító számáról** külön nyilvántartást vezet, melyet a honlapján közzétesz [Ratv. 7/A § (1) bekezdés].

A közzetevőt – illetőségétől függetlenül – kérelmére az állami adóhatóság akkor **veszi nyilvántartásba**, ha

- adó-, adóelőleg-bevallási és adó-, adóelőleg-fizetési kötelezettségét határidőben teljesítette, vagy
- nyilatkozik az állami adóhatóságnak arról, hogy az adóévben adófizetési kötelezettség nem terheli („nemleges adófizetési nyilatkozat”).

Ez utóbbi esetben az állami adóhatóság a nyilvántartásba vételt megelőzően **ellenőrzéssel vizsgálhatja** a nyilatkozat megalapozottságát.

Az állami adóhatóság **törli** az adóalanyt a honlapján közzétett nyilvántartásból

- az adóalany kérelmére,
- ha az adóalany bevallás-benyújtási kötelezettségét elmulasztja, vagy adófizetési kötelezettségét maradéktalanul nem teljesíti,
- ha az adóalanyt „nemleges adófizetési nyilatkozata” ellenére az adóévben adófizetési kötelezettség terheli, kivéve, ha e kötelezettségét e törvény rendelkezésének megfelelően teljesíti,
- a „nemleges adófizetési nyilatkozatot” tevő adóalany esetén az adóév végével,
- ha az adóalany megszűnik,
- ha az adóalany ellen felszámolási, végelszámolási vagy kényszertörlési eljárás indult,
- ha az adóalany adótartozása nettó módon számítva – a naptári hónap 1. napján – a 100.000 forintot meghaladja.

Az állami adóhatóság az adatváltozást az adatváltozásról való tudomásszerzés napján átvezeti a nyilvántartáson, és azt az átvezetést követő hónap első napján a honlapján közzéteszi (a nyilvántartás havonta frissül).

A nyilvántartásba való bejelentkezésre irányuló kérelem **kötetlen formában, papír alapon** nyújtható be az illetékes alsó fokú adóigazgatóságához, az eljárás illetékmentes.

2.7. A bejelentési kötelezettségüket, illetve a nyilatkozattételi kötelezettségüket nem teljesítő reklám-közzetevőkre vonatkozó előírások

A reklám-közzetevő [Ratv. 3. § (1) bekezdése szerinti adóalany] a reklám-közzevételi tevékenységének megkezdését követő 15 napon belül köteles bejelentkezni az adóhatóság által e célra rendszeresített nyomtatványon. Nem vonatkozik a bejelentési kötelezettség:

- azon adózókra, amelyeket az állami adóhatóság valamely adónem hatálya alá tartozó adózóként nyilvántart (például: áfa-regisztráltként nyilvántartott külföldi adózókra),
- a Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyekre [Ratv. 7/B. § (1) bekezdés].

Tekintettel arra, hogy a belföldi illetőségű adózókat az állami adóhatóság az adószám kiállításától kezdve valamely adónem hatálya alá tartozó adózóként nyilvántartja, a Ratv. fenti előírása azon külföldi illetőségű, Magyarországon reklámadó-köteles tevékenységet folytató közzevőkre irányadó, amelyek az állami adóhatósághoz korábban még nem jelentkeztek be. A bejelentkezési kötelezettségre vonatkozó előírás független attól, hogy az adott közzevőnek keletkezik-e tényleges reklámadó fizetési kötelezettsége, vagy sem (az adóalapja meghaladja-e a 100 millió forintot). Amennyiben a külföldi illetőségű személy megvalósítja a Ratv. 2. § (1) bekezdése szerinti reklámadó-köteles tényállások bármelyikét, úgy az említett határidőn belül be kell jelentkezni az adóhatósághoz. A bejelentkezésre a 2017-es évben a 17T201 jelű nyomtatvány szolgál.

Ha közzevő a bejelentkezési kötelezettségét nem teljesíti, az állami adóhatóság – a kötelezettség teljesítésére való felhívás mellett – első alkalommal 10 millió forint mulasztási bírságot szab ki, minden további esetben pedig az előzőleg kiszabott mulasztási bírság háromszorosát. Az adóhatóság a bírságot naponta határozatban állapítja meg. A határozat a közléssel jogerős és végrehajtható, ellene bírósági felülvizsgálatnak van helye. Ha közzevő az adóhatóság felhívására első alkalommal teljesíti a bejelentkezési kötelezettségét, akkor a kiszabott bírság összege korlátlanul enyhíthető [Ratv. 7/B. § (2)-(5) bekezdés].

A Ratv. 2017. január 1-jétől hatályos 7/C. §-a tartalmazza a nyilatkozattételi kötelezettségüket nem teljesítő reklám-közzevőkre [Ratv. 3. § (1) bekezdése szerinti adóalanyokra] vonatkozó előírásokat, e rendelkezések tartalmi elemei a következők.

Ha a közzevő a Ratv. 3. § (3) bekezdés szerinti nyilatkozattételi kötelezettségét⁴ a reklám-közzevői kötelezettség megrendelője számára nem teljesíti és ezt a tényt a megrendelő – a Ratv. 2. § (2) bekezdés b) pontja szerint – bejelenti az állami adóhatósághoz, akkor az állami adóhatóság a közzevőt a nyilatkozat teljesítésére hívja fel. Ebben az esetben a közzevőnek a nyilatkozatot – az általános szabályoktól eltérően – az állami adóhatóság felé kell megtenni. Az állami adóhatóság a felhívással egyidejűleg figyelmezteti a közzevőt arra, hogy amennyiben a nyilatkozatot a felhívás kézhezvételétől számított 8 napon belül nem teszi meg, 500 ezer forint mulasztási bírságot kell fizetnie.

Ha a közzevő a nyilatkozattételi kötelezettsége teljesítését ugyanazon megrendelő számára ismételtelen elmulasztja, akkor az állami adóhatóság 10 millió forint mulasztási bírságot szab ki. A nyilatkozattételi kötelezettség minden további, ugyanazon megrendelő számára történő elmulasztása esetén az állami adóhatóság az előző alkalommal kiszabott mulasztási bírság háromszorosát kitevő mulasztási bírságot szab ki.

Az állami adóhatóság mulasztási bírságot kiszabó határozata(i) ez esetben is a közléssel jogerős(ek) és végrehajtható(k). A határozat(ok) ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye.

A Ratv. 7/C. §-ában foglaltak illetőségtől függetlenül alkalmazhatók, vagyis belföldi és külföldi közzevők esetén is kiszabható a halmozódó összegű bírság. Nem alkalmazhatók ugyanakkor a Ratv. 7/C. §-a szerinti előírások, ha a közzevő

- szerepel az állami adóhatóság által a közzevőkről vezetett nyilvántartásban (ilyen esetben a közzevőnek a törvény erejénél fogva nincs nyilatkozattételi kötelezettsége),
- a Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély.

A bejelentkezési kötelezettség nem teljesítése [Ratv. 7/B. §] és a nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása [Ratv. 7/C. §] címén ugyanazon adóalany terhére összesen legfeljebb 1 milliárd forint összegű mulasztási bírságot szabhat ki az állami adóhatóság [Ratv. 7/D. §].

⁴ A nyilatkozattételi kötelezettség tartalmáról, továbbá az arra vonatkozó részletes szabályokról a 3.1. pont szól.

2.8. A bevallási kötelezettségét nem teljesítő közzevőre vonatkozó előírások (a vélelmezett adó)

Ha a reklám-közzevő [Ratv. 3. § (1) bekezdése szerinti adóalany] adóbevallás-benyújtási kötelezettségét nem teljesítette, akkor az állami adóhatóság a megelőző naptári évvel megegyező vélelmezett adóévre 3 milliárd forint vélelmezett adót állapít meg. A közzevő a vélelmezett adót megállapító határozat közlésétől számított 30 napon belül a határozatban megállapítottakkal szemben ellenbizonyítással élhet. A határidő elmulasztása jogvesztő. Ha az adóalany ellenbizonyítással nem él, a határozat az ellenbizonyításra nyitva álló határidő lejártát követő napon jogerős és végrehajtható, ellene bírósági felülvizsgálatnak nincs helye. Ha az adóalany ellenbizonyítással él, akkor az állami adóhatóság a vélelmezett adót megállapító határozatát visszavonja és az adót új határozatban állapítja meg, amely a közléssel jogerős és végrehajtható. A határozat ellen bírósági felülvizsgálatnak van helye [Ratv. 7/E. § (1)-(3) bekezdés].

3. A reklám közzétételének megrendelőjére vonatkozó szabályok

3.1. Az adókötelezettség és az alóli mentesülés esetei

A reklám közzététele mellett – a Ratv. 2. § (2) bekezdése értelmében – adóköteles a reklám közzétételének megrendelése is, kivéve az alábbi esetek bármelyikében

- a) a megrendelő Szja. tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély;
- b) a megrendelő nem magánszemély, vagy az Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak minősül, de a reklám közzevője nyilatkozott számára arról, hogy
 - adóbevallási, adófizetési kötelezettségének eleget tesz, vagy
 - az adóévben a reklám közzététele után adófizetési kötelezettség nem terheli;
- c) a megrendelő
 - a közzevőtől az előzőek szerinti nyilatkozat kiadását kérte, és ezt a tényt hitelt érdemlően igazolni tudja és
 - a kért nyilatkozatot a reklám közzétételéről szóló számla, számviteli bizonylat kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül nem kapta meg és
 - a nyilatkozat kiadására irányuló kérelmének tényét, a közzevő személyét, és a közzététel ellenértékét az állami adóhatósághoz bejelentette;
- d) a közzevő a reklám-közzététel megrendelésének időpontjában szerepel az állami adóhatóság honlapján közzétett nyilvántartásban.

A reklám-közzevőknek a b) pontban említett nyilatkozatot a reklám közzétételének ellenértékéről szóló számlán vagy számviteli bizonylaton vagy más okiraton (így különösen a reklám közzétételére vonatkozó szerződésben) kell megtennie. A nyilatkozat a megrendelőt terhelő adókötelezettség elévülési idején belül pótolható. Ebben az esetben a megrendelő adókötelezettségének önellenőrzéssel való helyesbítésére van mód. A közzevő nyilatkozat-adása jogszabályi kötelezettség, ezért a megrendelővel már közölt nyilatkozat visszavonására érvényesen nem kerülhet sor. Nyilatkozni az adóévi várható (kalkulált) adóalap alakulására figyelemmel lehet; a nyilatkozatban foglaltak tartalmi módosítása szükségtelen akkor is, ha **például** a közzevő arról nyilatkozott, hogy az adóévben adókötelezettség nem terheli, de a tényleges adatai alapján mégis adófizetésre kötelezett. **A megrendelőt önmagában a nyilatkozat megléte mentesíti az adókötelezettség alól** (nyilatkozat birtokában nem fizet adót és e jogcímen bevallást sem kell adni).

A c) pontban említett mentesülési lehetőség esetén a bejelentést a megrendelő kötetlen formában, papír alapon teheti meg a számla kézhezvételének hónapját követő hónap 20.

napjáig. A megrendelő nyilatkozat kiadására irányuló kérésének hitelt érdemlő bizonyítására szolgálhat például a tértivevénnyel megküldött postai levél, elektronikus levél esetén pedig az olvasási nyugta vagy az elküldött e-levelek listája.

A d) pontban említettek alapján a megrendelő akkor is mentesül az őt terhelő kötelezettség alól, ha a közzetevő a megrendelés időpontjában szerepel az állami adóhatóság által a reklám-közzetevőkről vezetett nyilvántartásban, amelyről a 2.6. pont alatt olvasható részletes információ. Ilyen esetben a közzetevőnek nincs is nyilatkozat-adási kötelezettsége [Ratv. 3. § (4) bekezdés].

Amennyiben az említett mentesülési esetek egyike sem áll fenn, úgy az adókötelezettség nem csupán a megrendelőt terheli, hanem a közzetevő adókötelezettsége is változatlanul fennáll az ügyletből származó nettó árbevétel vonatkozásában [Ratv. 2. § (1), (2) bekezdés]. Ez azt jelenti, hogy a közzetevő adókötelezettsége minden adóköteles közzététel esetében fennáll; a megrendelőt mentesítő körülmények hiányában pedig mind a közzetevő, mind a megrendelő a reá irányadó szabályok szerint köteles teljesíteni adókötelezettségét. A közzetevő adóköteles tevékenységéből származó éves nettó árbevételéből nem hagyható figyelmen kívül az az összeg, amely vonatkozásában nem adott nyilatkozatot (a Ratv. nem tartalmaz erre vonatkozó előírást).

A megrendelőt terhelő adókötelezettség nem bármely, hanem kizárólag a 2. § (1) bekezdése szerinti módokon közzétett reklám megrendelése esetén állhat elő (a közzetevő nyilatkozat-tételi kötelezettsége is csak ilyen módon értelmezhető).

3.2. Az adóalany

A Ratv. 2. § (2) bekezdés szerinti adókötelezettség esetén az adó alanya – illetőségtől függetlenül – a reklám közzétételének megrendelője, ide nem értve az Szja tv. szerint egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt. A Ratv. nem ad definíciót a reklám közzétételének megrendelőjére vonatkozóan, így azt a személyt (szervezetet) kell annak tekinteni, aki (amely) a reklám közzetevőjével szerződést köt a reklám közzétételének megrendelésére.

Ha például egy vállalkozás a saját termékét, szolgáltatását népszerűsítő reklám közzétételére maga köt szerződését a Ratv. 3. § (1) bekezdésében felsorolt közzetevők valamelyikével, megrendelőként értelemszerűen ő lehet a Ratv. 2. § (2) bekezdése szerinti adókötelezettség alanya, ha nem rendelkezik a közzetevő nyilatkozatával. Ha azonban egy reklámügynökség saját nevében köt szerződést a reklám közzetevőjével az ügyfelét, vagy annak termékét, szolgáltatását népszerűsítő reklám közzétételére, úgy az adó alanya megrendelőként – a közzetevő nyilatkozatának hiányában – a reklámügynökség lesz.

Felmerülhet az is, hogy egy adózó a Ratv. 3. § (1) bekezdése (közzetevő) és a 3. § (2) bekezdése (megrendelő) alapján is adóalany (ez különféle – nem ugyanazon – ügyletek kapcsán fordulhat elő), amely esetben külön-külön bevalláson kell az adóelőleget és a havi adókötelezettséget bevallania.

3.3. Az adóalap és az adómérték

A Ratv. 4. § (2) bekezdése értelmében a reklám megrendelője esetén – ide nem értve az Szja tv. szerinti egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemélyt – az adó alapja azon reklám közzététel, – amely kapcsán nem áll fenn a mentesülés valamely feltétele – **havi összesített**

ellenértékének 2 500 ezer forintot meghaladó része. Ellenérték alatt a nettó, azaz az áfa nélküli összeget kell érteni. Az összesített ellenérték pedig egy vállalkozás által (a Rtv. hatályba lépését követően) megrendelt reklám-közzétételek alapján az egy adott hónapban kézhez vett számlákon szereplő összesített ellenértéket jelenti (az adóelszámolás időszaka a számla kézhezvételének hónapja).

Az adó mértéke a 2015. július 5-étől hatályos szabályok szerint az adóalap 5%-a [Rtv. 5. § (2) bekezdés]. Az azt megelőző időszak vonatkozásában (2014. augusztus 15-étől 2015. július 4-éig) a 20%-os mértékű adókulcs irányadó. Tekintettel arra, hogy a megrendelőt terhelő adó mértékének változásához átmeneti szabály nem kapcsolódott, az egyes időszakokban megrendelt reklámok után a megrendelő által teljesítendő adó mértékét az alábbiak szerint kell megállapítani. Figyelemmel arra, hogy az adókötelezettséget a reklám megrendelése keletkezteti, a mentesülési feltételek hiányában a megrendelőnek az őt terhelő adó meghatározásakor azt kell vizsgálni, hogy az adott hónapban kézhez vett számlához kapcsolódó reklám-közzététel vonatkozásában mikor kötötték a felek a reklám-közzétételről szóló szerződést. Ha a reklám megrendeléséről szóló szerződés 2014. augusztus 15. és 2015. július 4. között jött létre, úgy – a mentesülési feltételek hiányában – a megrendelőt 20%-os mértékű adó terheli. Ha pedig a szerződést a felek 2015. július 5-én vagy azt követően kötötték, akkor az 5%-os mértékű adó az irányadó.

***Példa:** A megrendelő 2017. március hónapban négy olyan számlát vesz kézhez, amely vonatkozásában a mentesülési feltételek egyike sem áll fenn, a számlák összesített ellenértéke nettó 4 MFt. Az adó alapja a havi összesített ellenérték 2,5 MFt-ot meghaladó része, azaz 1,5 MFt. Az alkalmazandó adókulcs meghatározásakor a megrendelőnek azt kell vizsgálni, hogy az egyes számlákhoz kapcsolódó reklám-közzétételi szerződések mikor jöttek létre. Az első számla ellenértéke 1,2 MFt, a megrendelő 2015. június 20-án kötött szerződést a közzetevővel. A további három számla együttes ellenértéke 2,8 MFt, a reklám-közzétételre irányuló szerződések 2017. január 6-án, január 11-én, illetve február 1-jén jöttek létre. Ebben az esetben a megrendelőnek az első, 1,2 MFt ellenértékű számla vonatkozásában a 20%-os adókulcs, míg a további három számla vonatkozásában az 5%-os adókulcs az irányadó. Az adóalapnak tehát olyan hányadára kell alkalmazni a 20%-os adókulcsot, amilyen hányadot az 1,2 MFt képvisel a 4MFt-os összesített ellenértékben $[1,2 \text{ MFt} / 4 \text{ MFt} = 0,3]$, az adóalap fennmaradó részére $[2,8 \text{ MFt} / 4 \text{ MFt} = 0,7]$ az 5%-os adókulccsal kell megállapítani az adót. A megrendelő által fizetendő adó összege: $[1,5 \text{ MFt} \times 0,3 \times 0,2] + [1,5 \text{ MFt} \times 0,7 \times 0,05] = 90 \text{ eFt} + 52,5 \text{ eFt} = 142,5 \text{ eFt}$.*

3.4. Eljárási szabályok

Amennyiben a megrendelőnek adókötelezettsége keletkezik, akkor a megrendelő havonta, a reklám közzétételéről szóló számla, számviteli bizonylat kézhezvételét követő hónap 20. napjáig köteles az általa megrendelt reklám-közzététel utáni adót összesítve bevallani és megfizetni. A bevallásra a 1794. jelű nyomtatvány 04-es lapja szolgál.

A megrendelőnek nem kell alkalmaznia az adókötelezettség teljesítése során az adó, adóelőleg, adóelőleg-kiegészítés 7. § (1)-(8) bekezdésében foglalt szabályait. Adófizetésre nem kötelezett adóalanynak – amelyik hónapban a reklám közzététel havi összesített ellenértéke a 2 500 ezer forintot nem haladja meg – **nullás adattartalmú bevallást benyújtani nem kell.**

3.5. A megrendelőt és a vele szerződő társasági adóalanyokat terhelő társasági adóalap korrekció

A Tao. tv. 3. számú melléklete „A” részének 16. pontja értelmében – a 8. § (1) bekezdés d) pontja alkalmazásában – nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül a Ratv. szerinti reklám közzétételével összefüggésben elszámolt költség (így különösen a reklám közzétevőjének vagy a reklám közzétételében közreműködőnek járó ellenérték), de legalább a reklám közzétételének szokásos piaci értéke, ha annak összege az adóévben összesen a 30 millió forintot meghaladja és

a) az adóalany nem rendelkezik a reklámadó alanyának olyan nyilatkozatával, miszerint a reklám közzétételével összefüggésben felmerült reklámadó kötelezettségét teljesíti vagy nincs reklámadó-fizetési kötelezettsége és

b) az adóalany nem igazolja, hogy az a) pont szerint nyilatkozat kiadását a reklámadó alanyától ő vagy a reklám közzétételnek a Ratv. 3. § (2) bekezdés szerinti megrendelője kérte és

c) a reklámadó alanya a reklám-közzététel megrendelésének időpontjában nem szerepelt az állami adóhatóság honlapján a Ratv. 7/A. § szerint közzétett nyilvántartásban.

Ha az adóévben a reklám közzététellel összefüggésben elszámolt költségek éves szinten nem haladják meg a 30 millió forintot, úgy a növelő tétel alkalmazásának kötelezettsége fel sem merülhet. A 30 millió forintot meghaladó költségek esetén sincs növelő tétel akkor, ha az adózó ugyan nem rendelkezik a közzétevő nyilatkozatával, de hitelt érdemlő módon igazolja, hogy kérte a nyilatkozatot, csak nem kapta meg (a társasági adóalap korrekció alóli mentesüléshez nem szükséges e ténynek az állami adóhatósághoz való bejelentése). Ha a közzétevő a megrendelés időpontjában szerepel az állami adóhatóság által vezetett nyilvántartásban, akkor nincs nyilatkozat-adási kötelezettsége, a társasági adóalany pedig 30 millió forintot meghaladó összegű költségek elszámolása esetén is „automatikusan” mentesül a növelő tétel alkalmazása alól.

4. A Ratv. további rendelkezései

Az adóval kapcsolatos hatósági feladatokat az állami adóhatóság látja el, az adóból származó bevétel a központi költségvetés bevétele. A Ratv-ben nem szabályozott eljárási kérdésekben az Art. előírásai az irányadók. Az Szt. hatálya alá tartozó adóalany az e törvény alapján megállapított adót az adózás előtti eredmény terhére számolja el [Ratv. 7. § (9)-(11) bekezdés].

[Nemzetgazdasági Minisztérium, Nemzeti Adó- és Vámhivatal]